

ARGUMENTARI SETMANAL *(de l'11 al 18 de juny de 2025)*

ACTUALITAT CATALANA:

1. Educació - Habitatge

Els centres educatius de Barcelona han aixecat la veu d'alarma per alertar com els desnonaments, cada cop més freqüents, estan afectant als alumnes dels centres, deixant clar que no són casos aïllats. **Cada setmana, famílies amb criatures són desnonades sense alternativa mentre milers de pisos continuen en mans de bancs i fons voltors.** Els docents denuncien que aquesta situació està afectant greument els infants, que pateixen la precarietat dins i fora de l'aula.

Segons el col·lectiu Docents 080 hi ha **més de 215 alumnes en procés de desnonament a la ciutat i 1.300 infants viuen en hostals o pensions com allotjaments d'urgència.** A més, l'Ajuntament de Barcelona ha reconegut que gairebé 3.000 persones viuen en allotjaments temporals, amb un 60% de famílies amb fills.

La notícia fa evident una realitat que des dels Comuns fa temps que denunciem: **l'emergència habitacional és estructural, no puntual.** Aquestes xifres suposen un fracàs del sistema i una vulneració flagrant dels drets fonamentals dels infants i les seves famílies. Aquesta situació d'**infants afectats directament per la crisi de l'habitatge** es dona a diversos barris de la ciutat i s'ha convertit en un problema transversal. Es calcula que només al barri de Vallcarca hi ha 13 menors afectats per plans de reurbanització i enderroc d'edificis.

Els processos de desnonament i la manca d'alternatives habitacionals dignes tenen un impacte directe en el benestar dels infants. Aquests nens i nenes no només pateixen **desarrelament residencial, sinó també emocional, social i educatiu.** És impossible garantir l'èxit educatiu o el desenvolupament saludable d'un infant quan la seva vida està marcada per la incertesa i la inestabilitat.

Aquest drama no és inevitable, és urgent actuar: cal posar les polítiques d'habitatge al centre. Cap infant hauria de viure en un hostal. Cap família hauria de triar entre pagar el lloguer o menjar. Les mesures que hem acordat amb el Govern són indispensables per actuar contra aquesta situació inacceptable.

ACTUALITAT ESTATAL

1. Manifestació Partit Popular

- Feijóo no lidera. Reacciona. Ho ha demostrat una vegada i una altra que no entén ni respecta la realitat social i territorial de l'Estat. Va perdre l'oportunitat de formar govern perquè no va saber construir cap majoria. I en democràcia, no n'hi ha prou amb ser el més votat: cal sumar, dialogar i representar la pluralitat. I aquí és on Feijóo fracasa estrepitosament.
- És incapaç de teixir aliances fora del bloc de la dreta i l'extrema dreta. La seva negativa a defensar les llengües cooficials a Europa o el menyspreu constant a la diversitat territorial són mostres clares d'un projecte de país excoient i nostàlgic. Pretén governar d'esquenes a la gent, a la seva llengua i a la seva realitat.
- Ara torna a la gesticulació buida: amenaça amb una moció de censura sense suports, igual que es va presentar a una investidura sabent que no sumava. És una nova operació de propaganda? Tot apunta que sí.
- La hipocresia és insuportable: aquesta setmana convoca una manifestació contra la corrupció mentre es deté un exsecretari d'Estat del PP per una trama de guerra bruta, s'imputa la parella d'Ayuso per frau fiscal i dos càrrecs del seu partit pel cas de les residències. No es pot defensar la democràcia amb una mà i encobrir la corrupció amb l'altra. Què pensa fer amb la corrupció sistèmica del seu partit? Però el que queda clar és que Feijóo no té ni legitimitat política ni autoritat moral per donar lliçons.
- Silenci, excuses i bloqueig. Feijóo no lidera el seu partit, ni el seu bloc, ni molt menys aquest país. Només aporta soroll, atacs i càlcul electoral. Espanya no necessita més reaccions. Necessita lideratge, valentia i responsabilitat democràtica.

2. Flotilla

- El que ha passat amb la Flotilla de la Llibertat és greu, en la forma i en el fons. Israel ha abordat en aigües internacionals un vaixell civil amb ajuda humanitària i activistes pels drets humans. Un acte de pirateria que mostra la seva cara més crua: la d'un Estat que actua amb violència i impunitat contra civils desarmats.
- No és un episodi aïllat, sinó una nova prova del menyspreu absolut del Govern de Netanyahu pel dret internacional, els drets humans i qualsevol forma de diàleg humanitari.
- Davant d'això, no es pot mantenir una relació de normalitat amb un Estat genocida que bloqueja qualsevol intent d'alleujar el patiment civil. La comunitat internacional

no pot continuar mirant cap a una altra banda mentre s'ataca l'ajuda humanitària com si fos un objectiu militar. Exigim al govern espanyol que retiri el cos diplomàtic destinat a Israel, com a senyal inequívoca de ruptura amb un règim que vulnera de manera sistemàtica els drets humans.

- Des dels Comuns mostrem la nostra solidaritat amb Sergio Toribio i la resta de tripulants de la Flotilla. I reafirmem el nostre compromís: tramitem per via d'urgència la Proposició de Llei per embargar armes a règims que vulneren sistemàticament els drets humans, com Israel.

3. Fiscal General

- La justícia no pot funcionar a cop de titular. No hi ha cap prova concloent que indiqui que hagi comès cap irregularitat ni que hagi ordenat cap filtració. I el que va fer la Fiscalia va ser respondre amb transparència a una ofensiva mediàtica que qüestionava la seva imparcialitat.
- És fals que hi hagi hagut una revelació de secrets. Tampoc hi ha cap prova d'instrucció política. Insinuar ordres des de la Moncloa és una operació per desgastar el Govern i per deslegitimar qualsevol actuació institucional que molesti la dreta. Una acusació sense proves no és una denúncia: és una estratègia de confrontació.
- Som davant un nou episodi de lawfare: s'utilitza la justícia per apartar figures incòmodes. Quan es persegueix qui incomoda des dels tribunals, el que trontolla no és només un càrrec públic: és la confiança de la ciutadania en les seves institucions. I això és incompatible amb una democràcia sana.
- El fiscal general no ha de dimitir. Seria un precedent nefast: estaríem acceptant que n'hi ha prou amb una denúncia mediàtica per fer caure una institució. El que cal ara és resistir. Perquè defensar la Fiscalia és defensar que cap poder, ni polític ni mediàtic, pot doblegar la justícia.